

Stichting Tuharuko Awaj

luister naar de stem van het kind

Weblog 1, 31 januari 2008

Een beetje zenuwachtig...

Een beetje zenuwachtig zit ik achter mijn laptop. Mijn gedachten dwalen terug naar de vele weblogs die ik in 2006 geschreven heb. Hoe ik zoeken moest naar de juiste woorden om al het moois dat we gezien hadden het beste te beschrijven. Vaak liep mijn hoofd over van verhalen en moest ik kiezen welke ik wilde delen en welke verhalen ik bewaarde voor ons tweeën. Nu begin ik weer met schrijven, echter dit keer met een ander doel. Jullie op de hoogte houden van al het mooie wat er, mede dankzij jullie, in Nepal staat te gebeuren de komende maanden.

Over 4-5 weken is het zover: de eerste 4 weeskinderen zullen vol spanning een nieuwe toekomst tegemoet gaan treden in Pepsicola. De didi's (oppasmoeders) en de directeur zijn al een beetje zenuwachtig. En om eerlijk te zijn, ik ook wel, de verantwoordelijkheid voor het welzijn van deze weesjes ligt toch ook een beetje in onze handen hier in Nederland.

Zo zijn we bezig om te kijken of een aantal kinderen uit het weeshuis waar we destijds werkten kunnen verhuizen naar ons New Life Children's Home. Het gaat hier om kinderen die zich daar door gebrek aan aandacht niet goed kunnen ontwikkelen. Een voorbeeld hiervan is Rajib. Rajib's verhaal hebben we in 2006 niet met jullie gedeeld, maar misschien is dit wel het juiste moment om het toch te doen.

Rajib

Hij zit stil in een hoekje, duim in zijn mond, met zijn grote ogen kijkt hij angstig om zich heen. De drukte in het kindertehuis lijkt hem te veel. Wij weten niet goed hoe oud hij is. Zijn lichaamsbouw verraadt dat hij wellicht al 2 of 3 is, maar lopen is nog moeilijk. Het leven in het kindertehuis gaat volledig aan hem voorbij. De leidsters vergeten hem regelmatig, eten en drinken komt hij dus ook vaak tekort. Huilen doet hij niet.

Marcel ontfermt zich over dit jochie, de eerste dagen is er nog weinig reactie, maar na een week zie ik een grote grijns op het gezicht van Rajib verschijnen als Marcel de kamer binnen komt. Langzaam komt hij van zijn plek en begint emotie te tonen. Na enkele weken komen we binnen en horen we geschreeuw. Een geluid dat we niet meteen herkennen. Het blijkt Rajib te zijn, lachend!! Het hondje van de burens staat vrolijk voor zijn neus te kwispelen.

In de weken dat hij aandacht en liefde ontvangt ontpopt het schuchtere jongetje zich tot een vrolijke kwajongen en zet hij zijn eerste stapjes. Met tranen in zijn ogen neemt Marcel na 2 maanden afscheid van zijn kleine vriend. Het verdriet van Rajib duurt gelukkig niet lang, hij huppelt mee met al zijn nieuwe vriendjes in het weeshuis, zoals het een normale kleuter betaamt...

In maart gaan Marcel en ik weer naar Nepal, ik kan niet wachten: ik kijk uit naar het weerzien met onze vrienden, het bekijken van het weeshuis, de prachtige besneeuwde toppen van de Himalaya, de kleurrijke klederdracht en de gezichten van alle weeskinderen als we de mooie cadeautjes vanuit hier kunnen vergeven.

Mijn ogen glijden weer over het actielijstje, er staan veel verschillende zaken op, van het regelen van een benefietconcert dat eraan zit te komen, het kopen van cadeautjes voor onze vrienden daar, tot het tweewekelijks schrijven van deze weblog. Met een zucht sluit ik mijn laptop en bedenk dat het allemaal wel goed zal komen met die kleine jongens en meisjes straks in het New Life Children's Home.

Ankie van Wersch-Lenders

Lees en (be)leef mee!

Tot en met eind maart vind je elke twee weken op onze site op de pagina 'Nieuws en Voortgang' (<http://www.weeshuisnepal.com/nl/default.asp?rs=5>) berichten, belevenissen en verhalen van Ankie over de opening van het weeshuis en de aanstaande reis naar Nepal.

Algemene informatie

Stichting Tuharuko Awaj
Van Vollenhovenlaan 265
3527 JG Utrecht
ABN AMRO Zeist: 60.54.40.050
www.weeshuisnepal.com
info@weeshuisnepal.com

Als je deze nieuwsbrief niet meer wilt ontvangen, stuur dan een mailtje naar info@weeshuisnepal.com. We halen je dan zo spoedig mogelijk van onze distributielijst af.